

Tot jullie, jongeren van over de gehele wereld, willen wij ons als synodevaders richten met een woord van hoop, vertrouwen en troost. De afgelopen tijd zijn we samengekomen om naar Jezus te luisteren, de eeuwig jonge Christus. In zijn stem herkennen we jullie stemmen, jullie uitroepen van vreugde, jullie klachten en jullie zwijgen. Wij kennen jullie innerlijke zoektocht, vreugde en hoop, jullie pijn, angst en bezorgdheden. We zouden graag het woord tot jullie richten. We willen bijdragen aan jullie vreugde, zodat jullie verwachtingen echte idealen worden. Wij weten dat jullie je met al jullie levenslust willen inzetten om jullie dromen te realiseren in het dagelijkse leven en in de geschiedenis van de mensheid.

***Laat onze zwakheden, ons falen
en onze zonden jullie niet ontmoedigen.
Laat ze geen obstakel zijn voor jullie geloof.***

De Kerk is jullie moeder. Ze laat jullie niet in de steek. Ze staat klaar om jullie begeleiden op nieuwe wegen, naar grotere hoogten, waar de wind van de Geest sterker waait en Hij de mist van onverschilligheid, oppervlakkigheid en ontmoediging doet optrekken. Als deze wereld, die God zozeer heeft liefgehad dat Hij zijn eniggeboren Zoon Jezus gegeven heeft, zich terugplooit op materiële zaken, op onmiddellijk succes en plezier, als hij de zwaksten verplettert, help hem dan om wakker te worden en de blik te richten op liefde, schoonheid, waarheid en gerechtigheid. Een maand lang hebben we samen opgetrokken, met enkelen van jullie en vele anderen die door gebed en genegenheid met ons verbonden waren. We willen verder gaan op deze weg in de hele wereld, waar de Heer ons uitnodigt om missionaire leerlingen te zijn. De Kerk en de wereld hebben jullie enthousiasme dringend nodig. Word reisgenoten van de zwakken en armen, van allen die gekwetst door het leven gaan.

***Jullie zijn de tegenwoordige tijd,
verlicht nu onze toekomst.***